

som det ærede Fleertal foreslaaer i Sylland. Det er ikke den, der gaaer over Kiøbenhavn, der ikke ligner deres og som betaler sig, navnlig paa Grund af den store Trafik fra Hamborg; men det er den, der er anlagt fra Paderborn til Hamm. Det er en selvstændig 17 Mile lang Bane igjennem Westphalen mellem Handelsbyerne og Teutoburgerwald. Den har ogsaa sin Gudenaadal, Pippesdal, den har ogsaa sit Silleborg og sit Brenning, nemlig Pippstadt og Soest, men denne Bane har ikke kunnet frembringe det, man har troet, en lykkelig Coloni i Pippesdal, og heller ikke kunnet forente sig; den har kun givet 0,94 pCt., altsaa ikke engang 1 pCt. Det har været Resultatet af denne Bane. Naar man nu vil betænke, hvad jeg har fremskillet, vil man, troer jeg, kunne indsee, at selv om det skulde være saaledes, at det var sandt, at det var den eneste rigtige Bane, og at den fremskilling, som var givet, var aldeles overensstemmende med Sandheden, saa hører den til de Sandheder, som ikke passe paa vor Tid, som ikke kan gjøres gjældende for Nutiden. Det er en Sandhed, der maa komme igjen om 100 Aar — saa kan den maaskee passe, nu gjør den det ikke. Ja, den gjør det i den Grad ikke, at jeg tør sige, at hverken det foregaaende Ministerium eller det nuværende, eller noget som helst Ministerium vilde gaae ind derpaa; ja, jeg troer heller ikke noget som helst Rigsdag eller noget Folkething vil give sit Minde til en saadan Bane. Jeg skal med Hensyn til, hvad den ærede Rigsdagsmand for Holbæk Amts 2den Valgkreds (Tscherning) bemærkede, ogsaa tillade mig at give en lille statistisk Oplysning. Den ærede Rigsdagsmand raillerede, forekommer det mig, lidt med Rigsdagsmanden fra Randers (Klee), da han havde sagt, at Elmshorn-Glücksstädter Banen kun gav $\frac{1}{2}$ pCt. Det var vigtig sagt af den ærede Rigsdagsmand fra Randers; thi denne Bane har ikke engang givet $\frac{1}{2}$ pCt., men kun 0,46 pCt. i Gjennemsnit i de sidste 5 Aar. Men den ærede Rigsdagsmand (Tscherning) har ogsaa her seet fejl; han har, ligesom en anden æret Mand, der ikke er i denne Forsamling, men skriver offentlig om Jernbaneanlægget, taget de 5 Aar som 1 Aar, og derved faaet 2,3 pCt. om Aaret, skjøndt det kun er 0,46 pCt. Det

var kun denne Bemærkning, jeg vilde gjøre dertil. — Der er dernæst falsket Bemærkninger her, som jeg ikke troer at kunne forbigaae, deels fordi jeg anser dem for i høi Grad vigtige og for at kunne afstedkomme megen Skade, deels paa Grund af min særegne Stilling som Rigsdagsmand for Kiøbenhavn og deels fordi den spiller saa vigtig en Rolle ved disse Forhandlinger. Den Anskuelse, som har gjort sig gjældende hos den ærede Rigsdagsmand for Holbæk Amts 2den Valgkreds (Tscherning), og som han har betegnet ved „Kiøbenhavnert“, idet han gjentagne Gange har sagt, at vi vilde trække Kiøstæderne hen til Kiøbenhavn, for paa den Maade at ophjælpe den, skal jeg ikke her svare videre paa, da jeg tænker at faae en anden Leilighed, hvor jeg da skal gjøre det saa godt, jeg kan. Jeg skal ikke her ubvilke videre, at Kiøbenhavn er bleven til det, den er, gjennem en historisk Nødvendighed. Det er ingenlunde nogle enkelte slette Mennesker, som Tid efter anden have rottet sig sammen for at fordele de øvrige Mennesker her i Landet, som have gjort Kiøbenhavn til den store By, som den er. Den er tværtimod kommen til os gjennem den samme historiske Udvikling, hvor igjennem hele Landet har udviklet sig. Der næst er det efter min Anskuelse særdeles gavnligt, at det er saa, og det har viist sig, naar vi kaste Blikket tilbage paa Danmarks Historie, særdeles gavnligt, at det har været saaledes; der har været den Tid, da Danmark laa, saa at sige, bag Kiøbenhavns Volbe. Den, der er fremskynet paa rette Maade, vil see, hvilken Betydning det har for Landets Fremtid, at denne store By i Norden ligger netop paa dette Sted. Jeg skal imidlertid ikke nu dvæle derved, heller ikke ved al den Uret, der er bleven gjort Kiøbenhavn og Kiøbenhavnerne ved denne Betragtningssaaade, men blot gjøre de ærede Herrer, som ere saa hurtige til at sige Ja i saadanne Dieblis, opmærksomme paa, at de tage Feil, meget Feil, hvis de troe, at om det end skulde lykkes deres vedholdende og langvarige Anstrængelser at reducere Kiøbenhavn, at bringe den tilbage, de derved vilde slippe for en Hovedstad, thi det ville de ikke. Det kunde vel tænkes muligt, skjøndt jeg ikke